

**Pauli Laymanni e Societate Iesu Jus Canonicum
Commentario Perpetuo Explicatum**

Et Uberi Non Minus Ac Varia Qvam Clara Et Solida Doctrina Illustratum

Commentarius In Librum III. Decretalium

Laymann, Paul

Dilingae, 1698

Capitulum XIV. Ex parte.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62482](#)

est in præjudicium conjugis ignorantis, seu non consentientis, videatur tamen valere quod præjudicium proficit, seu quatenus erat in potestate ipsius, vovere continentiam quod debitum non petendum, & non transendum ad alias nuptias post mortem conjugis, ut dixi in c. 3. hoc tit.

CAPITULUM XIII.

Ad Apostolicam.

PARAPHRASIS.

Cum vir & uxor per carnalem copulationem veluti una caro effecti sint, non potest unus eorum ad monasterium subscipi, nisi etiam alter continentiam voeat; in modo vero Religionem ingredi debet, nisi eam astatem habeat, ut sine periculo incontinentia (secundum Episcopi iudicium) permaneat. Ita etiam habetur in c. 4. hoc tit. Vide Sanchez l. 9. de mat. d. 35. n. 25.

CAPITULUM XIV.

Ex parte.

PARAPHRASIS.

Episcopus Lugdunensis proposuit Innoc. III. quod mulier quædam coram duobus Abbatibus, solemnni benedictione sub celebratione Missæ, uti fieri convenit, viduatis velum afflumperit; postea nobilis vir comparuit, qui eam mulierem per nuntios sibi, verbis de præcente, interposita arrha se desponsâ se proposuit, mulier interrogata ab Episcopo, confessâ est, te in eum consensisse; sed quia audiebat, eum leprosum esse, ab ipso recessisse. Respondet Papa, eis uideri posset matrimonium, si inter legitimas personas, verbis de præsenti, contractum sit, iij viventibus in nullo casu dissolvi posse, ita ut ad secundas nuptias alteri licet transire, etiam si unus conjugum fieret hæreticus, & fidei cohabitare nolle; sine con-

tumelia Creatoris, excepto, si ex divina revelatione, qua omnem Legem superat, aliud cognoscatur, qua ratione de Sanctis quibusdam legitur, eos à conjugibus recessisse. Veruntamen cum recedendum non sit ab antecessorum Pontificum vestigis, qui consulti responderunt, si matrimonium contractum consummatum non sit, licere alteri conjugum, altero inconsulto, Religionem profiteri, ita, ut ille ex eo tempore liber possit ad aliud transtire matrimonium; id est hoc idem in casu isto servandum, non obstante, quod falsa fuerit causa lepræ, ob quam mulier ad susceptionem veli inducta fuit, cum sine tali causa, Religionis intuitu, profiteri potuisset. Porro tametsi mulier illa per sollemnem veli susceptionem habitum Religionis induisse videatur, si tamen dicat, se castitatis duntaxat concepisse propositum, & id est in domo privata manere velle, in hoc casu confummandum ei esse matrimonium, præterquam, si votum Religionis ingredienda edidisset, tunc enim compelli poterit, ut reliquo saeculo Religionem ingrediatur.

SUMMARIUM.

Per quoniam Lepram, Heresin, vel Votum solvatur Matrimonium?

Notandum primò. Matrimonium contrahiri potest inter absentes per nuntium, seu procuratorem. L. Mulerem s. ff. de ritu nupt.

Notandum secundò. Non est justa causa solvendi despunctionem verbis de praesenti factam, seu matrimonium ratum, si conjux postea intelligit, conjugem esse leprosum, docui L. s. t. 10. p. 2. c. 4. n. 2. at-tamen sponsalia de futuro ob hanc causam solvi posse, dixi eodem trattatu p. 1. c. 10.

Notandum tertio. Etsi alter conjugum in heresin incidat, & sine contumelia Creatoris fideli cohabitare nolit, non tamen solvit inter eos matrimonium quo-

Ggg 3

ad

422 Decret. Gregor. Lib. III. Tit. XXXII. Cap. XV. &c.

ad vinculum , divertium tamen , quoad thorum , & cohabitationem institui potest , ac debet. Ita habetur in c. quanto 7. de di-
vortijs & dixi eodem t. p. 2. c. 2. n. 5. &
tradit *Glossa hic v. ratum.*

Ita hic & in c. 4. de divortijs & docui codex
t. 10. p. 3. c. 7. n. 12.

CAPITULUM XVI.

Veniens.

PARAPHRASIS.

Notandum quartò. Lex privatæ inspi-
rationis præjudicat legi publicæ , ut etiam
habetur in c. 2. can. 19. q. 2. nam Spiritus
Sanctus à certis regulis , seu legibus , etiam
Divinæ dispositionis (circa ea , quæ juris
naturalis , aut per se bona vel mala non
sunt) non dependet , quò minus ab ijs rece-
dere possit ; quare licet matrimonium ex di-
vina institutione individuum vita societa-
tem postulet , tamen Spiritus Sancti speciali
vocatione fieri potest , ut aliquis uxorem et-
iam invitam relinqueret debeat.

Notandum quintum. Sivit , vel mulier
post matrimonium ratum nondum consum-
matum Religionis votum edat , ingredien-
dæ , aut profrandæ , illud observare debet ,
quia licet potest , consequenter debet. Vide ,
quæ dicuntur in c. commissum de spons.

CAPITULUM XV. Constitutus.

PARAPHRASIS.

Quidam acolythus puellam uxorem duxit ,
& matrimonium consumavit , postea ve-
rò exortâ discordiâ inter ipsum , & amicos
uxoris , ea alteri viro adhaesit : at verò ac-
olythus ille Ordinem Sacerdotij accepit ,
& monachus Cisterciensis factus est. Hoc
intellecto mandat Innoc. Episcopo , ut
mulier à dicto viro recedere , atque ma-
ritum priorem monachum effectum , su-
am professionem implere per censuram
compellat.

Notandum. Si uxor adulterium com-
mittat , maritus innocens sacrum Ordi-
nem suscipere . & Religionem profiteri po-
teit ; non tamen solvitur matrimonium , si
consumatum fuit , quoad vinculum , &
ideo uxor alium virum ducere non potest.

SUMMARIUM.

1. *Licentia uxorius v. g. dolo obtentio sufficit ad validam mariti præficiem.*
2. *Doctrina Innocentij de libello fundo contra Religionem , casu quo in fratre externo actio contra eum infficienda est.*

No